

Dr. Franc Lorenc MIHELČIČ, prof., dr. biologije, teolog

se je rodil kot tretji otrok materi Mariji roj. Gerl in očetu Francu Mihelčiču 22.12.1898 na Reki (HR). - 01.07.1977 je umrl v Amlachu 21, Lienz, Avstrija.

Ko je bil star 6 let (1904), se je družina preselila iz Reke v Ljubljano. Tu in pri Salezijancih v Veržeju je obiskoval ljudsko šolo in gimnazijo. Maturiral je v Ljubljani.

V letih 1916-1918 je odslužil vojaški rok in se vrnil v salezijanski samostan v Ljubljani. Leta 1921 je sledilo šolanje teologije v Torinu na salezijanskem seminarju, ki ga je obiskoval samo tri leta in se nato iz zdravstvenih razlogov vrnil v Ljubljano, kjer je dokončal šolanje.

29. junija 1925, na praznik sv. Petra in Pavla, je bil posvečen.

Ob delu v salezijanskem vzgojnem zavodu na Selu v LJ je opravljal tudi naloge škofovega tajnika in študiral biologijo na ljubljanski Filozofski fakulteti v Ljubljani. Opravljal je obsežne mikroskopske raziskave.

Z disertacijo »Prinosi k poznavanju tardigrada Slovenije« je 6. decembra 1941 doktoriral na Univerzi v Ljubljani.

Drugo svetovno vojno je preživel v Ljubljani. V bojih ni sodeloval. Ob koncu vojne je zapustil Jugoslavijo. 9. maja 1945 se je odpravil peš v Celovec. Škof v Celovcu mu je dodelil mesto kaplana v kraju Maria Rain (Žihpolje). Kasneje je bil premeščen v sosedni Göltschach (Golšovo).

Ves čas je raziskoval različna področja: zoologijo tal, pedologijo, dejaven je bil pri sistematiki pedogenetskih živali. Plodno je sodeloval z univ. prof. dr. Herbertom Franzem iz Dunaja. Leta 1954 je svoje delovanje še razširil. Med večmesečnim bivanjem v Madridu je sodeloval s tamkajšnjim inštitutom in njihovimi strokovnjaki. Raziskoval je pedologijo in sistematiko oribatidov. Po kratkem povratku v Avstrijo (Nußdorf na Vzhodnem Tirolskem) se je vrnil v Španijo, kjer je preživel po dejavnosti dve zelo plodni leti.

Preučeval je počasnike (*Tardigrade*) in pršice (skupini *Oribatei*, *Mesostigmata*); opisal je nekaj 10 novih vrst. Pomembne so njegove razprave s področja favnistike in sistematike pršic ter ekologije tardigradov. Vso naravoslovno-znanstveno literaturo ter zbirke tardigradov in oribatidov hrani Deželni muzej Ferdinandeum v Innsbrucu. Objavljenih je tudi več njegovih drugih del: *Zdravilne rastline*, priročnik (LJ 1940); *Tajne narave*, poljubna splošna biologija (LJ 1944); *Nauk o človeku*, Prirodoslovne vede, 1. del I (TS 1949); *Naše zdravilne rastline*, (Celovec 1956).

1. oktobra 1956 se je dokončno vrnil na Vzhodno Tirolsko. Nastopil je službo župnika v župniji St. Johann im Walde (Lienz) in ostal v tej občini 13 let, do 31. avgusta 1969, ko se je iz starostnih in bolezenskih razlogov upokojil. Njegova stalna spremljevalka je bila njegova sestra Rozalija, ki je vodila župnijsko gospodinjstvo.

S sestro Rozalijo (1906+1992) sta se preselila v Amlach pri Lienzu. V tej mirni počitniški vasi je Franc užival zaslužen pokoj, kar pa ni vplivalo na njegovo znanstveno dejavnost in pastoralno oskrbo.

Delovna soba v Amlachu / Foto Gisela Jobst

Rozalija in Franc na božičnem srečanju upokojencev v Hotelu Laserz

Od leta 1972 naprej je moral opustiti objavljane znanstvenih prispevkov in delo z mikroskopi.

Opešal mu je vid, zato je moral opustiti vrsto načrtov. Zadnja leta ni bil več dejaven.

Sestra Rozalija je zglejerno skrbela zanj in mu lajšala življenje v boleznih.

1. julija 1977 je po dolgoletni bolezni umrl. Pokopan je na krajevnem pokopališču v Amlachu.